

WEISZ ANETT

Boszorkányszonett

*Merj egy üstbe némi heringlevet,
szórj bele sót, rímet, és kész az oldat,
lassan forrald, míg a múzsa nevet,
adj hozzá ütemet és teliholdat.*

*Kell bele papagáj rikácsolása,
alkonyi mélabú, könny és paplan,
keverd, míg sűrű nem lesz, mint a kása,
habkönnyű, de áthatolhatatlan.*

*Kell hozzá három kacagó alma,
két csepp bájital, egy hangyasóhaj,
egy elveszett királylány siralma,*

*habókos képzelet, cukor és vaj,
egy tündér mimózavirág-rúzsza,
egy kelekótya boszorkány-múzsza.*

Láz

*Tizenegy óra, alszik a sárkány.
Úttá tágul az ablakpárkány,
viharon siklik egy évszázad,
arcod lángol, mennyi a lázad?
Tizenegy óra, reccsen a padló,
vágat az ágyon tizenegy vad ló,
kúszik a tűz, a lázat akaró,
angyaldalra táncol a takaró,
villan az USB meghajtó,
táltos prüszköl, nyílik az ajtó,
szakadék dúdol halk zeneszóra,
őrzöm az álmod, tizenegy óra.*

Zaklatott rímek

Tűzbe lejtő

Megtalálom?
Felforgatom!
Csenddé robban
minden atom,
lüktet, rohan,
veszett futam,
autópálya
lett az utam,
zúg, eltipor,
fénysebesség,
izzik, lobog,
lávában ég,
ugrom, elnyel
habzó szája,
tűzbe lejtő
autópálya.

Jön

Jön, nyomában
kopár kő,
végtelenig
felszökő,
lába nyomán
éjszaka,
jön, vonzza a
vér szaga,
szeme ciklon,
karja hegy,
ránevetek –
összemegy.

Rekedt múzsa dalok

Habókos dal

Egy habókos életének
bolond dala ez az ének,
lyukas háló, mit egy pók sző,
részeg benne minden vessző,
egy fából vers-vaskarika,
táncol benne három bika,
legyen kövér a lúd, ha már
rímbe kergette egy számár!
Ez a vers egy kicsit suta,
elkaphatta egy hőguta,
vagy megkóstolta egy beteg,
nem túl nagy eszű szörnyeteg,
rekedt múzsa, folt hátán lyuk,
egy szó, mint száz... na jó, hagyjuk.

Csodakabát

Kabátomban nagy a tér:
három ország belefér.
Még nyáron se veszem le,
nem is jutna eszembe.
Ebből lejjebb nem adok.
Szívesebben izzadok!